

Pytania prejudycjalne

1) Czy uregulowanie krajowe takie jak zawarte we Vlaams decreet houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (flamandzkim dekrete z dnia 17 lipca 2000 r. o organizacji rynku energii elektrycznej) wdrożonym zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. w brzmieniu zmienionym Besluit inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 25 lutego 2005 r. o wspieraniu produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii) oraz zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 8 lipca 2005 r. w sprawie zmiany zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. o wspieraniu produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz Besluit inzake de openbare dienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik (zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie ogólnogospodarczego zobowiązania do wspierania racjonalnego wykorzystywania energii), według którego

— dostawcy energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej są zobowiązani do corocznego przedstawiania organowi regulacyjnemu określonej liczby zielonych certyfikatów (art. 23 wskazanego dekretu),

— na dostawców energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej nakładana jest grzywna administracyjna przez Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (flamandzki organ regulacji rynku energii elektrycznej i gazu, VREG), jeżeli dostawcy ci przedłożyli niewystarczającą liczbę zielonych certyfikatów, aby wypełnić nałożone na nich zobowiązanie kontyngentowe w odniesieniu do takich certyfikatów (art. 37 § 2 wskazanego dekretu),

— jest wyraźnie określone, że gwarancje pochodzenia z innych krajów mogą być uznane pod pewnymi warunkami, aby wypełnić zobowiązanie kontyngentowe (art. 15c § 2 zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. w brzmieniu mającym zastosowanie w niniejszej sprawie),

— organ regulacyjny nie może lub nie chce uwzględnić gwarancji pochodzenia z Norwegii i Danii/Szwecji ze względu na brak środków wykonawczych rządu flamandzkiego, który uznał, że przedłożenie owych certyfikatów ma taki sam lub równoważny charakter (art. 25 wskazanego dekretu i art. 15c § 2 zarządzenia z dnia 5 marca 2004 r.), przy czym organ ten w konkretnym wypadku nie zbadał takiego samego lub równoważnego charakteru,

— w całym okresie obowiązywania dekretu z dnia 17 lipca 2000 r. w rzeczywistości wyłącznie certyfikaty potwierdzające wyprodukowanie zielonej energii w Regionie Flamandzkim były uwzględniane przy badaniu wypełnienia zobowiązania kontyngentowego, natomiast dostawcy energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej nie mieli żadnej możliwości wykazania, że przedłożone gwarancje pochodzenia spełniały wymóg posiadania takich samych lub równoważnych gwarancji wydania takich certyfikatów,

jest zgodne z art. 11 i 13 porozumienia EOG?

2) Czy uregulowanie krajowe, o którym mowa w pytaniu pierwszym, jest zgodne z art. 5 ówczesnej dyrektywy 2001/77/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (w zakresie w jakim ma to znaczenie dla EOG)?

3) Czy uregulowanie krajowe, o którym mowa w pytaniu pierwszym, jest zgodne z zasadą równego traktowania i zakazem dyskryminacji, ustanowionymi w szczególności w art. 18 TFUE i w art. 3 ówczesnej dyrektywy 2003/54/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca [2003 r.] dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (w zakresie w jakim ma to znaczenie dla EOG)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 283, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 30 kwietnia 2012 r. — Essent Belgium NV przeciwko Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Sprawa C-208/12)

(2012/C 227/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Essent Belgium NV

Strona pozwana: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Inni uczestnicy: Vlaamse Gewest

Vlaamse Gemeenschap

Pytania prejudycjalne

1) Czy uregulowanie krajowe takie jak zawarte we Vlaams decreet houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (flamandzkim dekrete z dnia 17 lipca 2000 r. o organizacji rynku energii elektrycznej) wdrożonym zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. w brzmieniu zmienionym Besluit inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 25 lutego 2005 r. o wspieraniu produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii) oraz zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 8 lipca 2005 r. w sprawie zmiany zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. o wspieraniu produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz Besluit inzake de openbaardenstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik (zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie ogólnogospodarczego zobowiązania do wspierania racjonalnego wykorzystywania energii), według którego

— dostawcy energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej są zobowiązani do corocznego przedstawiania organowi regulacyjnemu określonej liczby zielonych certyfikatów (art. 23 wskazanego dekretu),

— na dostawców energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej nakładana jest grzywna administracyjna przez Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (flamandzki organ regulacji rynku energii elektrycznej i gazu, VREG), jeżeli dostawcy ci przedłożyli niewystarczającą liczbę zielonych certyfikatów, aby wypełnić nałożone na nich zobowiązanie kontyngentowe w odniesieniu do takich certyfikatów (art. 37 § 2 wskazanego dekretu),

— jest wyraźnie określone, że gwarancje pochodzenia z innych krajów mogą być uznane pod pewnymi warunkami, aby wypełnić zobowiązanie kontyngentowe (art. 15c § 2 zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. w brzmieniu mającym zastosowanie w niniejszej sprawie),

— organ regulacyjny nie może lub nie chce uwzględnić gwarancji pochodzenia z Norwegii ze względu na brak środków wykonawczych rządu flamandzkiego, który uznał, że przedłożenie owych certyfikatów ma taki sam lub równoważny charakter (art. 25 wskazanego dekretu i art. 15c § 2 zarządzenia z dnia 5 marca 2004 r.), przy czym organ ten w konkretnym wypadku nie zbadał takiego samego lub równoważnego charakteru,

— w całym okresie obowiązywania dekretu z dnia 17 lipca 2000 r. w rzeczywistości wyłącznie certyfikaty potwierdzające wyprodukowanie zielonej energii w Regionie Flamandzkim były uwzględniane przy badaniu wypełnienia zobowiązania kontyngentowego, natomiast dostawcy energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej nie mieli żadnej możliwości wykazania, że przedłożone gwarancje pochodzenia spełniały wymóg posiadania takich samych lub równoważnych gwarancji wydania takich certyfikatów,

jest zgodne z art. 11 lub 13 porozumienia EOG?

2) Czy uregulowanie krajowe, o którym mowa w pytaniu pierwszym, jest zgodne z art. 5 ówczesnej dyrektywy 2001/77/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (w zakresie w jakim ma to znaczenie dla EOG)?

3) Czy uregulowanie krajowe, o którym mowa w pytaniu pierwszym, jest zgodne z zasadą równego traktowania i zakazem dyskryminacji, ustanowionymi w szczególności w art. 4 porozumienia EOG i w art. 3 ówczesnej dyrektywy 2003/54/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca [2003 r.] dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (w zakresie w jakim ma to znaczenie dla EOG)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 283, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Oviedo (Hiszpania) w dniu 14 maja 2012 r. — Constructora Principado S.A. przeciwko José Ignaciowi Menéndezowi Álvarezowi

(Sprawa C-226/12)

(2012/C 227/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Oviedo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Constructora Principado S.A.

Strona pozwana: José Ignacio Menéndez Álvarez